

Sygn. akt VU 1007/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 stycznia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie :

Przewodniczący SSO Romuald Kompanowski

Protokolant Anna Sobańska

po rozpoznaniu w dniu 24 stycznia 2014 r. w Kaliszu

odwołania A. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 19 lipca 2013 r. Nr (...)

w sprawie A. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o emeryturę

oddala odwołanie.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 19 lipca 2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. odmówił A. K. prawa do emerytury dla pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach albowiem wnioskodawca nie osiągnął wymaganego okresu takiej pracy. Tym samym organ rentowy nie uwzględnił wnioskodawcy do okresu pracy w warunkach szczególnych zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w O. w okresach: 01.07.1971 – 27.10.1972 i 20.10.1974 – 09.08.1991.

Odwołanie od powyższej decyzji złożył A. K. wnosząc o zmianę decyzji i przyznanie prawa do emerytury przy zaliczeniu spornego okresu jako okresu pracy w warunkach szczególnych.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania.

Sąd ustalił, co następuje:

Odwołujący A. K. urodzony dnia (...), w okresie 1.07.1971 – 9.08.1991 był pracownikiem Przedsiębiorstwa (...) w O. zatrudnionym przez cały okres zatrudnienia w charakterze tokarza. W okresie 21.10.1972 – 17.10.1974 odwołujący odbywał zasadniczą służbę wojskową.

(dowód: świadectwa pracy, angaże w aktach osobowych odwołującego, książeczka wojskowa)

Odwołujący pracę tokarza wykonywał w obok miejsca, w którym spawacze rozkładali elementy metalowe podlegające następnie spawaniu. Odwołujący na tokarce wykonywał elementy, z których niektóre następnie podlegały spawaniu. Odległość między miejscem pracy odwołującego a miejscem pracy spawaczy była rzędu 1,5 – 2 m. Odwołujący stał

bokiem do miejsca, w których spawacze wykonywali spawanie. Tak określoną pracę odwołujący wykonywał codziennie po 8 godzin każdego dnia roboczego.

(dowód: zeznania świadków: S. H., J. D., zeznania odwołującego)

Pracodawca potwierdził odwołującemu okres zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) z wyłączeniem okresu odbywania służby wojskowej jako okres pracy w warunkach szczególnych wskazując na pracę tokarza w bezpośrednim sąsiedztwie prac spawalniczych.

/bezsporne/

Odwołujący na dzień 1 stycznia 1999 r. legitymuje się okresem składkowym i nieskładkowym wynoszącym łącznie 27 lat 4 miesiące i 22 dni. Poza badanym okresem odwołujący nie zgłosił innego okresu pracy w warunkach szczególnych.

/bezsporne/

Ustalając powyższy stan faktyczny sąd dał wiarę dokumentom znajdującym się w aktach osobowych odwołującego oraz zeznaniom świadków wyżej wskazanym oraz zeznaniom odwołującego. Sąd dał wiarę również świadectwu pracy w warunkach szczególnych przedstawionym przez odwołującego w organie rentowym ale tylko co do pracy wykonywanej na stanowisku tokarza i miejsca usytuowania tego stanowiska.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z przepisem 32 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 17.12. 1998 r. o emeryturach i rentach (Dz. U. nr 162 poz.1118 z póź. zm.) ubezpieczonym urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949 r., będącymi pracownikami, o których mowa w ust. 2-3, zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 27 ustawy..

Dla celów ustalenia uprawnień, o których mowa wyżej, za pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach uważa się pracowników zatrudnionych przy pracach o znacznej szkodliwości dla zdrowia oraz o znacznym stopniu uciążliwości lub wymagających wysokiej sprawności psychofizycznej ze względu na bezpieczeństwo własne lub otoczenia w podmiotach, w których obowiązują wykazy stanowisk ustalone na podstawie przepisów dotychczasowych.

Osoby urodzone po dniu 31 grudnia 1948 r. w myśl uregulowania zawartego w przepisie art. 184 ust. 1 cytowanej ustawy mogą nabyć prawo do emerytury na powyższych warunkach po osiągnięciu wieku określonego w art.32 ustawy, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy tj. w dniu 1 stycznia 1999 r. osiągnęli:

- okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wynoszący co najmniej 15 lat;

oraz

- okres składkowy i nieskładkowy wynoszący w przypadku mężczyzn co najmniej 25 lat.

Dla celów ustalenia uprawnień, o których mowa wyżej, za pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach uważa się pracowników zatrudnionych przy pracach o znacznej szkodliwości dla zdrowia oraz o znacznym stopniu uciążliwości lub wymagających wysokiej sprawności psychofizycznej ze względu na bezpieczeństwo własne lub otoczenia w podmiotach, w których obowiązują wykazy stanowisk ustalone na podstawie przepisów dotychczasowych.

Wiek emerytalny, o którym mowa w ust. 1, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie, których osobom wymienionym wyżej przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych.

Zgodnie z przepisem § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach (Dz. U. nr 8 poz. 43 z póź. zm.) za okres zatrudnienia wymagany do uzyskania emerytury, zwany dalej "wymaganym okresem zatrudnienia", uważa się okres wynoszący

20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, liczony łącznie z okresami składkowymi, okresami nieskładkowymi oraz ewentualnie okresami uzupełniającymi (okresy ubezpieczenia rolniczego, okresy pracy w gospodarstwie rolnym). W myśl § 4 ust.1 cytowanego rozporządzenia pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

1. osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn,
2. ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Przepis § 2 ust. 1 cytowanego rozporządzenia wymaga do zaliczania okresów pracy w warunkach szczególnych do okresów uprawniających do wcześniejszej emerytury aby praca taka była wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku.

Zebrany w sprawie materiał dowodowy wskazuje jednoznacznie, iż odwołujący nie legitymuje się co najmniej 15 – letnim okresem pracy w warunkach szczególnych. Odwołujący wykonywał od lipca 1971 r. aż do sierpnia 1991 r. prace tokarza elementów metalowych. Jego stanowisko usytuowane było w bezpośrednim sąsiedztwie miejsc, w których swoją pracę wykonywali spawacze.

W Przedsiębiorstwie (...) produkowano elementy wykonane z betonu i żelbetonu. Jak wynika z akt osobowych odwołujący zatrudniony był w wydziale mechanicznym. W tej samej hali pracowali pracownicy zatrudnieni na stanowiskach spawaczy, ślusarzy i tokarzy. Spawacze stanowili 50% ogółu pracowników. Nie było tam wydzielonych stanowisk spawalniczych. Spawacze w zależności od potrzeb pracowali w różnych miejscach hali produkcyjnej. Odwołujący pracował zasadniczo na jednym typie maszyny – na tokarkach w bezpośrednim sąsiedztwie stanowisk spawalniczych w tej samej hali. Brak jest warunków aby taką pracę uznać jako wykonywaną stale i w pełnym wymiarze czasu pracę w warunkach szczególnych w charakterze tokarza w bezpośrednim sąsiedztwie stanowisk spawalniczych, tj. pracę przy spawaniu i wycinaniu elektrycznym, gazowym i atomowodorowym wymienioną w dziale XIV poz. 12 wykazu A - stanowiącego załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego oraz wzrostu emerytur i rent dla pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz. 43 ze zm., powoływanego dalej, jako "rozporządzenie z 1983 r."). Zdaniem sądu pkt 12 działu XIV wykazu A, operując zwrotem: "prace przy spawaniu i wycinaniu elektrycznym, gazowym, atomowodorowym", opisują pewien proces technologiczny w ciągu produkcyjnym. Zatem, pracami przy spawaniu są prace wykonywane w przebiegu procesu spawania. Inaczej mówiąc, odwołujący się musiałby wykazać, że w trakcie zatrudnienia w wykonywał stale i w pełnym wymiarze pracę polegającą na spawaniu. Jednakże, jak wynika z zeznań świadków, odwołujący się był zatrudniony na stanowisku tokarza. Nie był on więc zatrudniony przy spawaniu.

W załączniku nr 1 działu XIV, poz. 12 ("prace przy spawaniu i wycinaniu elektrycznym, gazowym, atomowodorowym") zarządzenia Ministra Hutnictwa i Przemysłu Maszynowego nr 3 z dnia 30 marca 1985 r. w sprawie stanowisk pracy, na których wykonywane są prace w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze w zakładach pracy resortu hutnictwa i przemysłu maszynowego (Dz.Urz. MHiPM nr 1-3, poz. 1, powoływanego dalej, jako: "zarządzenie z 1985 r.") wskazano w pkt 4 pracowników zatrudnionych w bezpośrednim sąsiedztwie stanowisk spawalniczych w wydziałach spawalniczych. Wydział mechaniczny nie był wydziałem spawalniczym, o jakim mowa w powołanym przepisie.

Nie było tym samym warunków aby analizowaną pracę zakwalifikować według kryterium zawartym w punkcie 25 działu XIV. Odwołujący bowiem nie wykonywał prac o jakich mowa w tym punkcie na wydziale na którym wykonywane są jako podstawowe prace wymienione w wykazie A.

Odwołanie zatem jako nieuzasadnione podlegało oddaleniu.